

til et beløb, der ligger meget tæt, måske endda under, de 3 mio. kr.

Endelig kan man spørge: Hvorfor kan det så i værste fald komme til at gå ud over skatteborgerne? Jo, det kan det, fordi denne her sag har været så vanskelig og er gået så meget i hårdknude, at det er nødvendigt, at staten nu skærer igennem og skaber en løsning, så vi ikke står med det problem, at vi udadtil skal forsvare, at det her i Danmark ikke er muligt for et lovligt, godkendt trossamfund at erhverve et område, som de kan indrette til begravelsesplads. Det er det, det handler om, og det er på den baggrund, at jeg har skåret igennem og lavet den konstruktion her.

Hr. Peter Skaarup bliver ved med at bore i det med møder og forskellige møder. Jeg kan ikke give nye oplysninger ud over, at det var to vidt forskellige situationer, og jeg er heller ikke bekendt med, hvem der er udelukket og ikke udelukket. Det er rigtigt, at det var en forskellig personkreds, men det var også helt forskellige situationer, vi forhandlede i.

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Hr. Svend Erik Larsen som ordfører.

Svend Erik Larsen (S):

Indledningsvis vil jeg starte med at understrege, at Socialdemokratiet bakker kirkeministeren op i denne sag, hvor staten bidrager til at løse en plansag mellem Brøndby Kommune og Københavns Kommune, der er gået i hårdknude.

Vi mener, det er væsentligt, at tredjepart i denne sag, de muslimske organisationer, ikke belastes urimeligt af de to kommuners interne uenigheder, som de er uforskyldt i.

Indholdet i aktstykke 6 er alene et løfte fra regeringen om, at ingen af de to kommuner kommer i økonomisk klemme, hvis prisen på arealet stik imod mange eksperters vurdering skal komme op over de 3 mio. kr., hvilket i øvrigt også er den maksimale pris, der er aftalt mellem de muslimske organisationer og kirkeministeren.

Derfor opfordrer Socialdemokratiet i tråd med kirkeministeren til, at forslaget til folketingsbeslutning må blive afvist. Vi ønsker således sagen hurtigt tilbage i Finansudvalget, hvor den hører hjemme, så etablering af begravelsespladsen hurtigst muligt kan komme i gang efter flere måneders u hensigtsmæssigt tovtrækkeri.

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (DF):

Undskyld, jeg siger det med de pæneste ord, jeg kan: Det er typisk for en socialdemokrat, der stort set aldrig forholder sig til den økonomiske verden. Nu siger hr. Svend Erik Larsen, at han ikke mener, det bliver over de 3 mio. kr., grunden bliver vurderet til. Det er der jo ingen der ved. Kirkeministeren opererer jo i aktstykket med op til både 21 og 22 mio. kr. Det er der ingen der ved i dag.

Kunne hr. Svend Erik Larsen derfor ikke erklære sig enig i, at sådan en sag, som nu har ventet i så mange år, så vel også kunne vente, til vi fik sat økonomien helt fuldstændig på skinner.

Hr. Svend Erik Larsen bedes også bekræfte, at hvis det bliver over 3 mio. kr. – det er det maksimale beløb, som muslimerne skal lægge på bordet – så er det de danske skatteydere, der skal betale.

Jeg spurgte kirkeministeren, men fik ikke noget svar, så nu vil jeg spørge hr. Svend Erik Larsen: Hvis man ude i en menighed – altså i folkekirken – pludselig skal lave et stort projekt, vil man så også der kunne gå til de politiske partier og en kirkeminister og bede dem om lave et aktstykke på, at man får bevilget, hvis det bliver dyrere end et bestemt beløb, som menighedsrådet har til rådighed. Jeg tror næppe, det kan lade sig gøre.

Derfor synes jeg, at det kunne være rimeligt, at Socialdemokratiet kommer lidt mere ud af busken end det forholdsvis kortfattede indlæg, hr. Larsen holdt.

(Kort bemærkning).

Svend Erik Larsen (S):

Jeg skal sige til hr. Poul Nødgaard, at jeg synes, at selv om indlægget var ganske kort, så var det klart og tydeligt. Det var ud fra de oplysninger, som er lagt frem i Finansudvalget. Det var det, der dannede grundlag.

Jeg og Socialdemokratiet har ikke nogen tro på, at vurderingerne vil blive anderledes, end hvad kirkeministeren har beskrevet her fra talerstolen. Og om andre, f.eks. den danske folkekirke, skal have mulighed for at udvide deres begravelsespladser, det skal de enkelte menighedsråd selv træffe deres beslutninger om, og så finder de nok ud af det.